

פתיחה לפרק "נערה שנתפתתה"

וכי־ימכר איש את־בתו לאִמָּה לא תצא כַּצֵּאת הַעֲבָדִים. אִם־רָעָה
 בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לוֹ יַעֲדָה וְהִפְדָּה לְעַם נְכָרִי לֹא־יִמָּשַׁל לְמַכְרָהּ
 בְּבִגְדֵי־בָהּ. וְאִם לְבָנוּ יִיעָדְנָה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ. אִם־אֶחְרָת
 יִקַּח־לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע. וְאִם־שָׁלֹשׁ־אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה
 לָהּ וְנִצְעָה חָנָם אֵין כֶּסֶף. (שמות כא, ז-יא)

כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וְיָבֵא אֵלֶיהָ וּשְׂנָאָהּ. וְשָׁם לָהּ עֲלִילַת דְּבָרִים וְהוֹצֵא
 עֲלֶיהָ שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לְקַחְתִּי וְאֶקְרַב אֵלֶיהָ
 וְלֹא־מִצְאָתִי לָהּ בְּתוֹלָיִם. וְלִקַּח אָבִי הַנֶּעֱרָר וְהוֹצִיאֹו אֶת־בְּתוּלִי
 הַנֶּעֱרָר אֶל־זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׂעָרָה. וְאָמַר אָבִי הַנֶּעֱרָר אֶל־הַזִּקְנִים אֶת־בְּתִי
 נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה נִישְׁנָאָהּ. וְהִנֵּה־הִיא שָׁם עֲלִילַת דְּבָרִים לֹא־אָמַר
 לֹא־מִצְאָתִי לְבַתְּךָ בְּתוֹלָיִם וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי בְּתִי וּפְרָשׁוּ־הַשִּׁמְלָה לְפָנַי זִקְנֵי
 הָעִיר. וְלִקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר־הַזֹּאת אֶת־הָאִישׁ וְיִסְרוּ אֹתוֹ. וְעָנְשׂוּ אֹתוֹ
 מֵאָה כֶּסֶף וְנָתְנוּ לְאָבִי הַנֶּעֱרָה כִּי הוֹצִיאָ שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא־תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא־יִוָּכַל לְשַׁלְּחָהּ כָּל־יָמֶיהָ. (דברים כב, יג-ט)

או להרחיב את ההלכה גם למקרים דומים. ביחוד שלכל הדעות אי אפשר לקיים את הדין האמור במקרא בלא להזדקק לעדים המעידים לחיזוק טענתו של כל אחד מן הצדדים. בירורן וסיכומן של ההלכות המגדירות את זכויות האב בבתו מביא לנושא המרכזי של הפרק – זכויות הבעל לגבי האשה, וכנגדן ההתחייבויות של הבעל כלפי אשתו. מכאן מתחיל הדיון בדיני תנאי הכתובה (המגדירים את החובות והזכויות הללו) הנמשך מכאן עד לסופה של המסכת. בפרק זה עוסקים בעיקר בהתחייבויות העיקריות של הבעל שמדין תורה (הנלמדות אף הן מדיני האמה העבריה הנישאת לאדון). ובכללות מערכת החיובים שמקורה בתקנות חכמים.

בדיני האונס מבואר בתורה כי כסף הקנס הוא לאבי הבת, מבירור מהות הזכות הזו ממשיכים את הדיון כדי להסביר ביתר הרחבה את הזכויות שיש לאב בבתו בכלל, ובאיו מדה זכויות אלה הן אישיות או שהן זכויות ממוניות (הנחיות להורשה). המקור בתורה לזכויות האב בבתו הוא בעיקר מן הכתובים המדברים ברשות האב למכור את בתו לאמה (אף שיש גם תקנות חכמים בנושא זה). תחום הלכתי אחר שבו יש מעמד זכות לאב הוא בדין המוציא שם רע על אשתו. אף שלכאורה מבואר דין זה במקרא יש עדיין מקום לבירור מדוייק של הנושא. ואף כאן מתמקד הדיון בשאלה עד כמה יש לקיים את הכתוב כלשונו